

dagsfaçade. Nej, nej, nej! Der regner det ærede Medlem fuldstændig fejl. Hele Slottets samlede Façade er 182 Alen. Hvis vi nu tage Reformpartiets Forslag og sige, at de faa alt henad mod Midterpartiet, hvad der overhovedet kunde blive Tale om, at de faa, men hvorom intet er slaaet fast endnu — dette 8 Alens Vindue med mere kan blive taget fra dem mange Gange endnu — faa de dog kun omtrent 67 Alen. Men naar man trækker 67 Alen, altsaa det meste, Rigsdagen kan faa, fra 182 Alen, faar man 115 Alen tilbage, det vil sige, man faar dem ikke, men Kongen faar dem. Det er derfor, jeg mener, at Kongefaçaden bliver større end min, naar min er 67 Alen og Kongens bliver 115. Jeg ved ikke, om det paa en eller anden Maade, ved en anden Fremgangsmaade eller efter en anden Regnebog kan fremstilles anderledes. Naar jeg siger, at Rigsdagen er puttet ind i Slotsfaçaden, har jeg altsaa Sandsynligheden og Tallenes Logik for mig.

Saa prøvede det ærede Medlem noget, som han ellers er alt for godmodig og god til at gøre. Han prøvede at lægge mig stakkels Mand, der aldrig har gjort ham noget virkelig ondt, for Had hos to hæderlige Stænder eller Klasser af Medmennesker, hos de kongelige Lakajer og hos Rigsdagsbudene. Det sidste lykkes nu ikke, de kende mig meget bedre, end de have lært mig at kende af det ærede Medlems Beskrivelse. Men heller ikke de kongelige Lakajer er jeg bange for. Det vil snart være dem klart, at jeg lægger mere Vægt paa, hvordan man er, end hvad man er, og meget mere Vægt paa, hvordan man ser ud indvendig, end hvorledes man ser ud udvendig. Jeg kunde nævne Justitsraader, som jeg ikke nærer Spor af Højagtelse for, og jeg kan nævne vort gamle Rigsdagsbud Olsen. Jeg sætter megen Pris paa denne gamle Ven. Og jeg kunde nævne en Professor, som jeg ikke sætter nær saa megen Pris paa som paa det gamle Rigsdagsbud. Lærte jeg Lakajerne at kende, vilde jeg sikkert faa det samme Indtryk af dem som af andre Mennesker. Men naar jeg som Repræsentant for min Valgkreds, 3die Kreds, kommer paa en Trappe, hvor Lakajerne høre hjemme og jeg kun har Lov at passere ifølge deres Villie, vil jeg passe paa, at vor personlige Omgang kommer indenfor ganske bestemte Former. Som privat Person har jeg Lov til at staa paa hvad Fod jeg vil med de Lakajer, som staa der i Embedsmedfør, men som Rigsdagsrepræ-

sentant har jeg en anden Mening om, hvorledes jeg maa bære mig ad. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Frederiksberg vælger den, men jeg skal sige til det ærede Medlem, at hvis vi komme derover, hvad vi nu nok gøre, og hvis det ærede Medlem kommer med derind, hvad han nu vel sagtens ikke gør — det gaar jo mere og mere tilbage for hans Parti, selv om det smelter sammen med en større Gruppe —, vil jeg haabe, at alt for meget Lakajvæsen ikke vil blive indpasset i Rigsdagens Virksomhed. Lakajstanden som saadan og andre Stænder har jeg den største personlige Agtelse for, men der er visse Tilfælde, hvor jeg optræder ikke som Privatperson men som Repræsentant, og der fordrer jeg Agtelse vist overfor min Person som Repræsentant for min Valgkreds og som Medlem af den grundlovgivende Forsamling. (Afbrydelse). Ja, vi kunne godt sige den grundlovgivende Forsamling. Det er vel ikke Konseilspræsidentens Mening at den Grundlovsforandring skal syltes helt bort, der er fremlagt af ham, og om hvilken han erklærede, at nu var det rette Tidspunkt kommet til at fremme Grundlovsændringen. Altsaa ogsaa som Medlem af den grundlovgivende Forsamling fordrer jeg Respekt.

Anders Nielsen: Jeg ønsker at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, der nu satte sig. Han fortalte Tinget, at han havde gjort Forsøg paa at stille Forslag i Udvalget, men var bleven forhindret deri af Udvalgets Formand. Han tilføjede, at nu kunde det jo være, at man vilde modsige ham, men han havde Ret alligevel. Jeg skal ikke indlade mig paa at modsige det ærede Medlem; det er til ingen Nytte. Det er aldeles unyttigt at diskutere med det ærede Medlem om, hvad der er passende for Dage eller blot Timer tilbage. Det har jeg haft tilstrækkelig og rigelig Erfaring for. Det ærede Medlems Hukommelse er i den Grad svigtende, at det nytter intet i den Henseende at ville belære ham om, hvad der er sket. Men jeg vil blot sige i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning, at det kan enhver tage og føle paa, at det ærede Medlems Fremstilling er urigtig, thi der er intet i Forretningsordenen, der hindrer et Medlem i at bringe et hvilket som helst Forslag, han vil, ind til Forhandling og Afstemning i Tinget. Det er aldrig faldet mig ind — og der har ikke foreligget nogen Situation, som det ærede Medlem kan paaberaabe sig i saa Henseende — at hindre det ærede